

Godkender regeringen denne udlægning af forholdsordren, eller vil den tage afstand fra den?"

Fremme af forespørgslen vedtoges $2\frac{1}{2}$ (F. sp. 2435).

Forespørgslen foretoges $7\frac{1}{3}$ (F. sp. 2770).

Som ordfører for forespørgerne gjorde *Aksel Larsen* (DK) først udførligt rede for baggrunden for den stillede forespørgsel og udtalte derefter:

„Efter at vi har stillet vor forespørgsel, og det er jo en rum tid siden, synes der at være kommet gang i forhandlingerne mellem regeringen og visse af partierne i denne sal. Jeg læser i dagens aviser, at man i går har ladet udstede *en ny forholdsordre*, hvorved man vel må forstå, at forholdsordren af 27. september i fjor hermed er bortfaldet. Jeg skal naturligvis ikke ved denne lejlighed kommentere den nye forholdsordre, men kun udtrykke min glæde over, at forholdsordren af 27. september således er trukket tilbage. Jeg vil imidlertid mene, at det for at forhindre enhver mistydning herhjemme som i udlandet, og navnlig på den anden side af Atlanterhavet eller i den atlantiske overkommando i Paris, vil være hensigtsmæssigt, om regeringens repræsentanter, den højtærede statsminister eller den højtærede forsvarsminister, ganske klart og utvetydigt svarer på det, vi har spurgt om i vor forespørgsel, nemlig om regeringen godkender præsident Trumans udlægning af forholdsordren af 27. september eller tager afstand fra den. Da jeg går ud fra, at regeringen ikke kan gøre det første, henstiller jeg til dens repræsentanter her i debatten, at de ganske utvetydigt erklærer, at de tager afstand fra den udlægning af forholdsordren, som præsident Truman har givet i sin rapport til kongressen af 13. februar.“

Statsministeren svarede hertil, at regeringen „ikke godkender nogen anden udlægning af bestemmelsen om de falske ordrer end den, der fra første færd er blevet hævdet og stadig hævdes af regeringen, og denne udlægning har jo nu iøvrigt fundet udtryk i den nye formulering. Men hertil vil jeg gerne føje, at jeg ikke betragter den pågældende passus i den amerikanske rapport som nogen udlægning. Det er *en meget sammentrængt og meget summarisk gengivelse* af hovedtanken i forholdsordren, nemlig at mobilisering og optagelse af forsvarskamp mod angreb er noget, som skal indtræde automatisk og ubetinget, og som skal gælde uanset alle forsøg fra fjendtlig side på ved falske ordrer at få modstanden til at bryde sammen. Iøvrigt skal jeg sige, at denne kortfattede forklares ved, at afsnittet om Danmark i den pågældende rapport, der er på ca. 100 sider, kun fylder een side, og at omtalen af forholdsordren på denne ene side er begrænset til 6 linier. Jeg kan ikke se, at vi har noget at indvende imod, at referatet af forholds-